

RODZIWY (1) ai

o jasne.

sg m N rodziwy. ◇ [G rodziw(e)go. ◇ L rodziwym, rodziw(e)m. ◇ n N rodziw(e). ◇ A rodziw(e).
◇ pl N subst rodziw(e). ◇ G rodziwych. ◇ A subst rodziw(e).]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

1. [Dający obfity plon, urodzajny:

a. O ziemi: Acz temu owczarzowi [800 owiec] myta wielkie i żywności dają, ale tym sposobem tedy role naprawiają i czynią rodziwe. *LustrPom* 83, 24, 66; Przy tamie nad Nogatem jest też pole jedne rodziwe. *LustrMalb* I 110, I 70, 71.

Szereg: »dobry i rodziwy«: Pierwszy folwark Barglievich przezwany w granicy miesckiej na gruncie dobrem i rodziwym, [...] staradawna zasadzony. *LustrMalb* I 106.

b. O roślinie; przen: Ná dolney tedy niłkości y ná głębokiey pokorze BENEDICT święty ząłożył budowanie náuki śwey/ ná tey wńczepił to rodziwe drzewo oliwne/ ná tym gruncie Kłałztor fwoy ząłożył. *RegułaKlon* A3.

c. O czasie: kiedy jest urodzaj:

Wyrażenie: »czas rodziwy; lata rodziwe«: Na którem folwarku urodzą się: Żyta ozimego citra vel utra wedle czasu rodziwego kop 332 *LustrPom* 76; Czyni ten młyn na rok słodu jęczmiennego wedle lat rodziwych ł. 87/48. *LustrMalb* I 54.]

2. Urodziwy, piękny: Liberalis, Swiebodny/ Poczefny/ y rodziwy. *Mącz* 191a.

Synonimy: 1. plenny, płodliwy, płodny, płodzący; 2. cudny, piękny, poczesny, wdzięczny.

Cf [NIERODZIWY], RODNY, RODZAJNY